

კავკაზი
ნობელი

თბილისი 2019

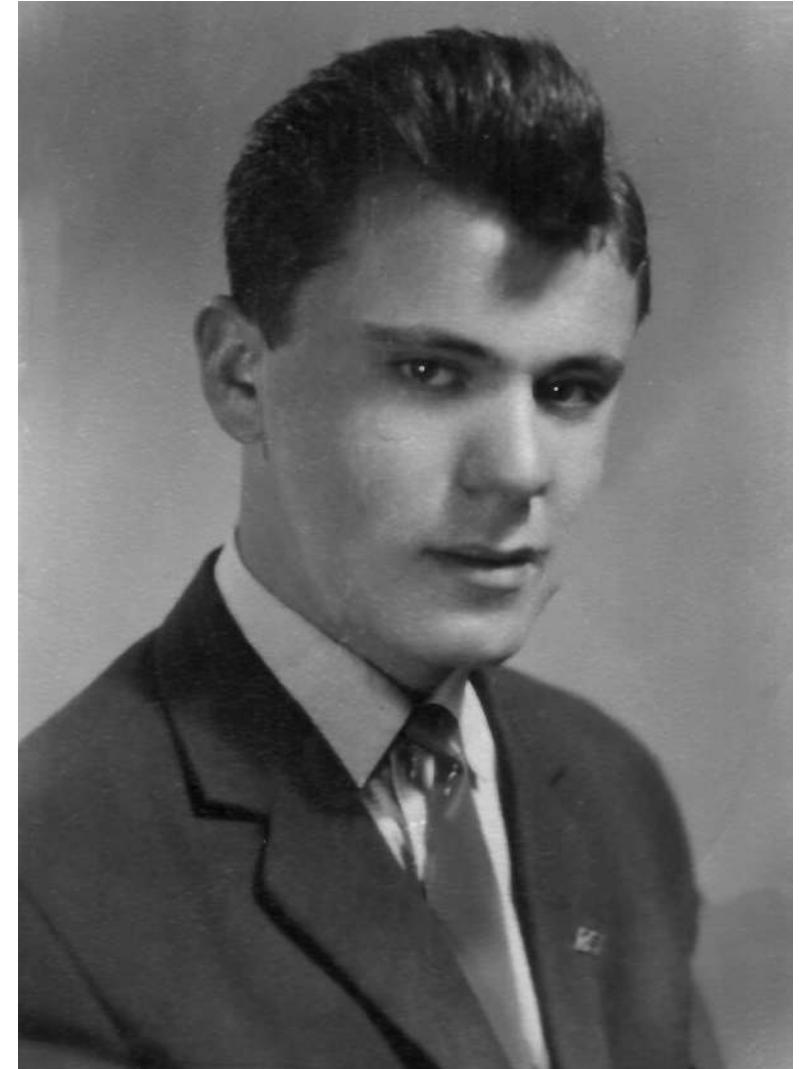
ნოდარ დუმბაძის სახელობის მოზარდ მაყურებელთა თეატრი ყოველთვის გა-მოირჩეოდა თვითმყოფადი და საინტერესო შემოქმედებითი პოტენციის მქონე სამსახიობო ანსამბლით. მათი მოღვაწეობა გამორიცხული იყო მოქალაქეობრივი პოზიციისა თუ სათქმელის გარეშე, რადგან საქმე ჰქონდათ მოზარდ თაობას-თან, ქვეყნის მომავალთან და აქედან გამომდინარე, სულ მუდამ ცდილობდნენ მოზარდ თაობაში არა მხოლოდ თეატრის სიყვარული გაეღვივებინათ საკუთარი შემოქმედებით, არამედ სამშობლოს, მშობლების, წინაპრების, ადათ-წესების სიყ-ვარულსაც შთააგონებდნენ პატარა მაყურებელს და ამასთანავე ცდილობდნენ ზოგადსაკაცობრიო პრობლემებსა თუ სატკივარზეც დაეფიქრებინათ ისინი.

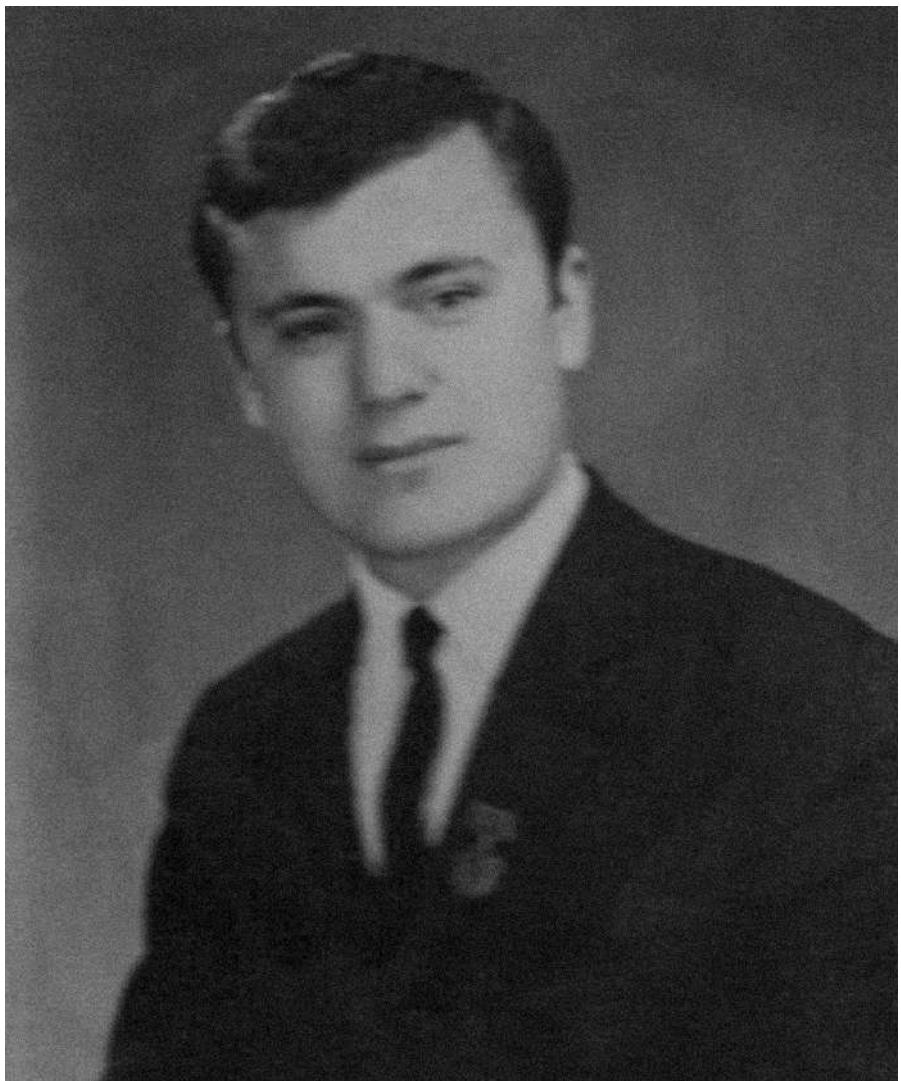
მოზარდთა თეატრის დღევანდელ დასას სულ ათიოდე სეზონია შემოუერთდა გა-მოცდილი ხელოვანი პავლე ნოზაძე, რომლის შემოქმედებითი ცხოვრება უკვე ნახევარ საუკუნეს ითვლის. ყოველთვის რთულია ხოლმე მუდმივმოქმედ დასში ახალი ადამიანის შემოსვლა, მით უფრო ისეთის, რომელსაც არა მხოლოდ მდი-დარი შემოქმედებითი წარსული გააჩნია, არამედ მსახიობი-მოქალაქეცაა, თუმცა ბატონი პავლე ნოზაძე საკუთარი გამოცდილებითა და შემოქმედებითი ალლოთი ორგანულად შეერწყა თეატრის კოლექტივს და რამოდენიმე სეზონში, მისი დასის ერთ-ერთ ყველაზე გამორჩეულ მსახიობ-პროტაგონისტად იქცა.

ყველაფერი კი ასე დაიწყო.

პრაქტიკულად სკოლის დამთავრებისთანავე მსახიობობის სურვილით გულანთე-ბული ყმაწვილი კაცი მისი მშობლიური ქალაქის, ბორჯომის სახალხო თეატრის დასის წევრი გახდა. იმ პერიოდში ამ თეატრს ხელმძღვანელობდა რეჟისორი გი-ორგი ხმალაძე, სწორედ მის სახელს უკავშირებს ბატონი პავლე თეატრალური ანბანის შესწავლას.

გასული საუკუნის სამოციან წლებში სახალხო თეატრების საქმიანობას სახელმ-წიფოსგან დიდი ყურადღება ექცეოდა და ენთუზიაზმითა და საქმის სიყვარულით გულანთებული ახალგაზრდებიც ძალ-ლონესა და შემოქმედებით ენერგიას არ იშურებდნენ მშობლიური ქალაქების სახალხო თეატრების ასაღორძინებლად. ეს

პავლე ნოზაძე - საკავშირო ფესტივალის ღაურეატის მედლით
მკერდდამშვენებული

ენთუზიაზმი გაათმაგებული იყო იქ, სადაც სახელმწიფო თეატრი არ არსებობდა და მოსახლეობის კულტურულ განვითარებაზე მხოლოდ სახალხო თეატრები ზრუნავდნენ. ბორჯომის სახალხო თეატრი დიდი პოპულარობით სარგებლობდა მთელს საქართველოში. უკვე პრემიე-ბითა და წოდებებით დახუნდლულმა შემოქმედმა, პავლე ნოზაძემ ერთხელ პირად საუბარში მითხრა, ყველაზე ძვირფასი ის ჯილდო იყო, რომელიც ბორჯომში ნათამაშები როლით მივიღეო. ეს ჯილდო კი, ლაურეატის წოდება იყო საკავშირო დათვალიერებაზე. განსაკუთრებული პატივისცემით იგონებს ბატონ გიორგი ხმალაძეს, კაცს, რომელსაც მიიჩნევს მეორე მამად, მასწავლებლად, გზის გამკაფავად და იდეალად.

ბორჯომში გატარებული წარმატებული სეზონების შემდგომ კვლავ ბატონი გიორგის რჩევითა და რეკომენდაციით პროფესიული განათლების მიღება გადაწყვიტა და ამ მხრივაც ძალიან გაუმართლა, რადგან სტუდენტობის წლები თეატრალურ ინსტიტუტში შესანიშნავ პედაგოგთან და რეჟისორთან ალექსანდრე მიქელაძესთან გაატარა. დიდი სიყვარულით იგონებს ბატონი პავლე მის პედაგოგებს. ბატონი საშა მიქელაძე ყველა სტუდენტისთვის სასურველი პედაგოგი იყო და მის ჯგუფში მოხვედრა უდიდეს პასუხისმგებლობასაც ანიჭებდა მას. გამორჩეული შეგირდობა და შემდგომ წლებში უკვე მეგობრობა ჰქონდა სასცენო ბრძოლის პედაგოგთან კონი ბადრიძესთან. დღემდე დიდი სიყვარულითა და პატივისცემით არის ქალბატონი ლეილა კაპანაძის მიმართ, რომელიც სასცენო მეტყველებას ასწავლიდა. პედაგოგებთან მუშაობის პარალელურად, პავლე ნოზაძე სტუდენტობიდანვე აქტიურად ჩაერთო კურსელი-რეჟისორების სადიპლომო სპექტაკლების მომზადებაში.

მან ჯერ კიდევ არ იცოდა, თუ თეატრის დამაარსებელი გახდებოდა. მისი კურსი მთლიანად აიყვანა დიმიტრი ალექსიძემ მარჯანიშვილის თეატრის სპექტაკლში „დონ კარლოსი“ მასიურ სცენებში მონაწილეობისათვის, შემდგომ იყო შემოთავაზებები, როგორც მარჯანიშვილის, ისე სხვა თეატრებიდანაც და ამ შემოთავაზებებს შორის აირჩია ახალგაზრდა, ენერგიული, იდეებითა და ექსპერიმენტებით გამორჩეული რეჟისორის სანდრო მრევლიშვილის შემოთავაზება, გაჰყოლოდა მას და მის თანამოაზრებს ახალი თეატრის შესაქმნელად. ასე იქცა ბატონი პავლე მეტების ახალგაზრდული თეატრი-სტუდიის ერთ-ერთ დამაარსებლად, ხოლო სულ რამდენიმე სეზონის შემდეგ ამ თეატრის წამყვან მსახიობ-პროტაგონისტად. სწორედ ამ თეატრის სცენაზე შექმნა მან ერთი-მეორეზე გამორჩეული მხატვრული სახეები: მესაფლავე თუ სვიმონი, სანჩიონ პანსა თუ შვეიკი, სადი თუ გალილეო გალილეი, ლომინა თუ მამა

პედაგოგ ალექსანდრე მიქელაძესთან ერთად

უბუ, ეგნატისი თუ მოსტოდონტე, ამიკუს მეფე თუ გრიგოლი და მრავალი სხვა და მათ შორის ერთი გამორჩეული სახე ნოდარ დუმბაძის დიდრო, რომელიც მისი წყალობით არა მხოლოდ ქართულად, გერმანულადაც კი ამეტყველდა. მეტების თეატრში მუშაობამ გააანალიზებინა რომ მთელი მისი შემოქმედებითი ცხოვრების მანძილზე დარჩა გამოუსწორებელ ენთუზიასტად და რომ თეატრი მისი ცხოვრების მთავარ მრწამსად და თვითგამოხატვად იქცა.

სანდრო მრევლიშვილი ცდილობდა მისივე დაარსებული თეატრი მუდამ ყოფილიყო ქართული სათეატრო ცხოვრების ავანგარდში. პრემიერების მოლოდინი ჰქონდათ თეატრალებს არა მარტო საქართველოში, რადგან მეტების თეატრმა ჯერ კიდევ საბჭოთა პერიოდში საზღვრები გააფართოვა და აქტიურ კოპროდუქციულ საქმიანობას შეეჭიდა. უმნიშვნელოვანესი ერთობლივი პროექტები განხორციელდა გერმანიაში, პოლონეთში, თურქეთში... ბატონი პავლე ამ პროექტებშიც წამყვანი მსახიობი გახლდათ და მის შესახებ აქტიურად წერდნენ ზემოთ ჩამოთვლილი ქვეყნების პრესაში.

ქვეყანა აირია. მეტეხის თეატრმაც რამოდენიმე სახეცვლილება განიცადა, რაღაც მომენტში ბატონი პავლე მიხვდა რომ შემოქმედებით შიმშილს განიცდიდა და თვეობითა და წლობით არ დაუწყია ლოდინი. შემოთავაზებებიც იყო სხვადასხვა თეატრიდან. პირველ ეტაპზე ახმეტელის თეატრში განაგრძო საქმიანობა, თუმცა ამის პარალელურად უმნიშვნელოვანესი იდეით იყო შეპყრობილი - დაერსებინა ქართული ნოველის თეატრი. მის ამ იდეას ბიძგი რა თქმა უნდა დიდროს როლმაც მისცა და გრიგოლის სახემ რევაზ მიშველაძის „უფანდუროდ სამღერში“ საბოლოოდ დაარწმუნა ამ იდეის ხორცშესხმის აუცილებლობაში, მით უფრო რომ ეს იდეა მთლიანად გაიზიარა და აიტაცა ქართული ნოველის ერთ-ერთმა საუკეთესო მწერალმა, ბატონმა რევაზ მიშველაძემ. უნებურად გამახსენდა დიდი აკაკი ვასაძის სიტყვები - თეატრიდან რომ გამაგდონ, ტროტუარზე ხალიჩას გავშლი, ვიარტისტებ და ჩემი მაყურებელი იქაც მომივაო... ბატონმა პალიკომ თავად გადაწყვიტა მიახლებოდა მაყურებელს. დაიწყო დიდი მოგზაურობა საქართველოს მთასა თუ ბარში. თითქმის არ დარჩენილა დიდი თუ პატარა სოფელი, სადაც მას არ ჩაელნია და ქართული ნოველის სიდიადე სრულად არ წარმოედგინა მაყურებლისათვის. ხელოვნებათმცოდნე ლელა ოჩიაური ამ ფაქტს პრესაში გამოეხმაურა:

„მსახიობმა, პალიკო (პავლე) ნოზაძემ, 2002 წლის ნოემბერში, ჩამოაყალიბა პროექტი „საქართველოსთან პირისპირ“, „ქართული ნოველის თეატრი“ დაარსა, შექმნა მონოსპექტაკული „ჩემი გოლგოთა“ (რომელსაც მაყურებელი შეიძლება „საუკუნის კაცის აღსარების“ სახელწოდებითაც იცნობდეს), საქართველოში მოგზაურობა დაიწყო და ქართულ სოფლებში წარმოდგენების გამართვას შეუდგა. მას მხარში ამოუდგნენ და სამუშაო პირობები შეუქმნეს: ვაჟიშვილმა, მსახიობმა ვახტანგ ნოზაძემ, მარჯანიშვილის თეატრის მსახიობმა ვასიკო ძონენიძემ და ოპერატორმა შოთიკო კომლაძემ.

თეატრის შექმნის უმთავრესი მიზანია, ჩავიდეს საქართველოს რეგიონებში, იქ, სადაც ადამიანები არა მხოლოდ მსახიობს, თეატრალურ ხელოვნებას, ქართულ სიტყვას და სცენიდან ეროვნულ სატკივარზე დიალოგს არიან მონატრებული (ასეთი კი, ფაქტობრივად, მართლა მთელი საქართველოა), არამედ ელემენტარულ ყურადღებას და იმის შეხსენებას, რომ ისინი სამშობლოში ახსოვთ.

სპექტაკლის „მწუხარე სახის რაინდი“ შემდეგ

ამ მისიას პალიკო ნოზაძე, მოქალაქეობრივი მოვალეობიდან და პიროვნული პასუხიმგებლობიდან გამომდინარე ასრულებს და, როგორც ამბობს, რკინის ქალამნებასხმული, პატარა ფარდაგით, მიდის ყველასთან (ვისაც ამის მოთხოვნილება აქვს), საქართველოს ისტორიაზე, მის სვებედზე, ერის მიერ დაშვებულ შეცდომებზე, თანამედროვეობაზე და მომავალზე სასაუბროდ.

2005 წლის ზაფხულში თეატრმა სპექტაკლები კონფლიქტის ზონის (დიდი და პატარა ლიახვისა და ფრონეს ხეობების) 14 სოფლის მაცხოვრებლის-თვის, ქართველი მეომრებისთვის (ვინც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის უსაფრთხოებას იცავს), სრულიად უანგაროდ ნარადგინა....

არსებობის განმავლობაში კი, საუკუნის კაცის აღსარებას, სამაჩაბლოს გარდა მოუსმინეს - ქვემო ქართლში, სამეგრელოში, იმერეთში, კახეთში, ქვეყნის სხვა კუთხეებში, მოუსმინეს ვაზიანის სამხედრო ნაწილში, „კათარზისში“ და ა. შ. ამ აღსარებას უსმენენ ისინი, ვისაც მოთხოვნილება აქვს საქართველოს ისტორიაზე, მის ბედისწერაზე, თანამედროვეობაზე და მომავალზე მსახიობის ფიქრი გაიზიაროს.“

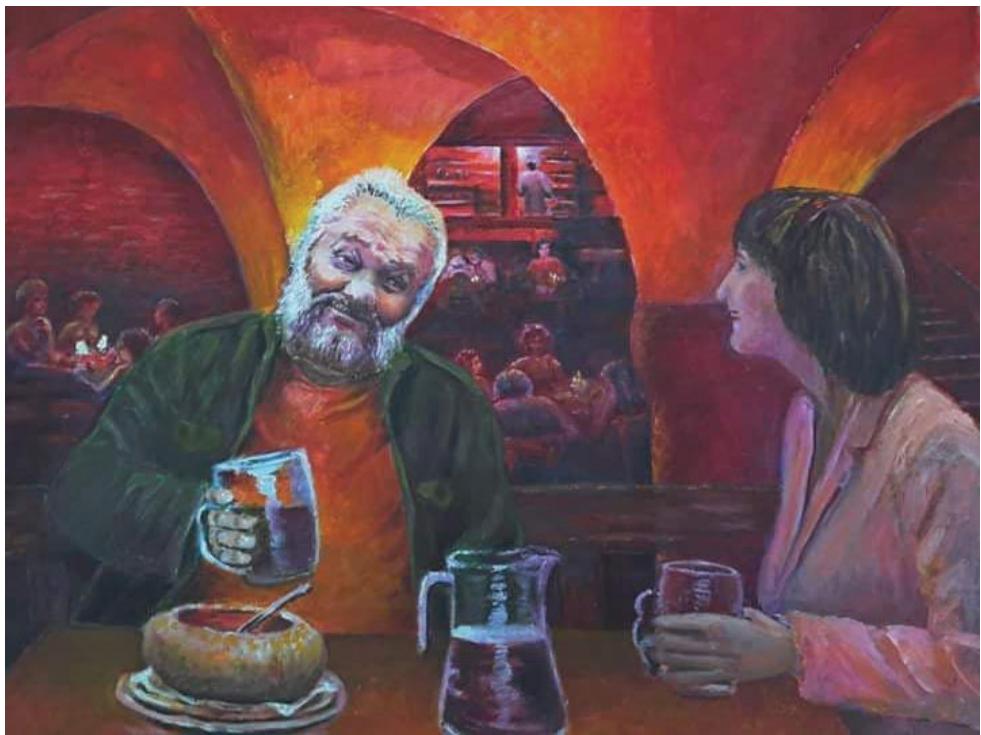
უმნიშვნელოვანესი იყო მისი შესვლა ცხინვალის რეგიონში. ოცნებად აქვს ქცეული აფხაზეთში შესვლაც. იგი ხომ გამოუსწორებელი ოპტიმისტია და მჯერა, რომ ამასაც მოახერხებს. თავად ბატონ პავლეს მიაჩნია, რომ: „როგორც ჩემი პერსონაჟი გრიგოლ ბაქრაძე იტყოდა, ჩვენ ყველა უნდა ვაკეთებდეთ იმას, რასაც ჩვენი წინაპრები აკეთებდნენ. ჩვენ უნდა ჩავაგდოთ ხელში მარცვალი, ჩვენ უნდა ვურტყათ ურო გრდემლზე. კარგია, როდესაც წვრთნას ამერიკელი ინსტრუქტორი ჩაგიტარებს, მაგრამ თუ თითოეული ჩვენგანი მესაზღვრედ და მეციხოვნედ არ იქცა, არაფერი გვეშველება... არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ ჩვენი ფესვები იმ სოფლებში და რაიონებშია, რომლებიც ჩვენ დიდი ხანია მივატოვეთ, აუცილებელია, ყველამ ვიფიქროთ ამაზე და არ დავკარგოთ. სადაც ჩვენი ფესვებია, ჩვენი გულიც იქ არის.“

მე ვაკეთებ საქმეს, რაც ნორმალურმა ქართველმა კაცმა უნდა გააკეთოს. ამის გარეშე არ შემიძლია. ჩემი ქალამნები უკვე ნახევრად გაცვდა, რადგან ნახევარი საქართველო უკვე მოვიარე, 50 სპექტაკლი ვითამაშე და გაჩერებას არ ვაპირებ“.

ამ ათიოდე წლის წინ, ბატონი გიგა ლორთქიფანიძისგან, რომელიც იმ პერიოდში მოზარდ მაყურებელთა თეატრს ხელმძღვანელობდა მიიღო შე-მოთავაზება ჩვენს თეატრთან თანამშრომლობისა. ბატონი პავლეც ჩვეული ენერგიითა და ახალგაზრდული ენთუზიაზმით შეუდგა საყვარელი საქმის კეთებას ამჯერად მოზარდი თაობისათვის.

პირადად მე სამჯერ მქონდა ბედნიერება მას შევხვედროდი სარეპეტიციო დარბაზში. ჩვენ ვიმუშავეთ ფილიპეს როლზე დავით კლდიაშვილის „ირინეს ბედნიერებაში“, ლუკაიაზე ნოდარ დუმბაძის „მე ვხედავ მზეს“ და გოჩაზე რევაზ მიშველაძის პიესაში „არ დამივიწყო“. თითოეული რე-ბეტიცია არაჩვეულებრივად მახსენდება. ბატონი პავლე საკუთარ გამოცდილებას თავს არ გახვევს, ცდილობს პირველკურსელი მონაფესავით მიიღოს და შეისისხლხორცოს ყველაფერი, რასაც რეჟისორი ავალებს, ცდას არ დააკლებს და თუ ხვდება, რომ რაღაც კიდევ აქვს მოსაძებნი, ენერგიას არ იშურებს, რათა სანადელს მიაღწიოს. უკვე გამოცდილ მსახიობს პარტნიორობას თეატრის ახალგაზრდობა უწევს, რომელთაც ძალიან უყვართ და აფასებენ მას. მე არ მახსენდება, ჩვენი დაძაბული განრიგიდან გამომდინარე, რაიმეზე დაეჩივლოს ან დაეწუნებნოს. საოცარი მხარში მდგომი ადამიანია, რომელსაც უყვარს საკუთარი პროფესია, უყვარს კოლეგები და უყვარს მისი უდიდებულესობა მაყურებელი, რომლის გასახარებლადაც ბოლომდე იხარჯება ნებისმიერ წარმოდგენაზე.

პავლე ნოზაძისა და თინა ჭუმბურიძის პორტრეტი. მხატვარი თინა ჭუმბურიძე

გარდა იმისა, რომ იგი არაჩვეულებრივი მსახიობია, დიდი ოჯახის უფროსი-ცაა. მისმა შესანიშნავმა მეუღლემ ქალბატონმა მაყვალა გელაშვილმა და მან შექმნეს ქართული, ტრადიციული სიყვარულითა და ერთგულებით ალსავსე ოჯახი, სადაც უკვე მეოთხე თაობა იზრდება.

დარწმუნებული ვარ, თეატრის მკვლევარები მომავალშიც აქტიურად იმსჯე-ლებენ ბატონი პავლე ნოზაძის შემოქმედებითი ცხოვრების გზაზე, ეს მოკრ-ძალებული ალბომი კი, ერთგვარი შეჯამებაა ნახევარსაუკუნოვანი შემოქმე-დებითი გზისა, რომელიც ასე ღირსეულად გაიარა მსახიობმა პავლე ნოზაძემ ქართული თეატრის სცენაზე.

დიმიტრი ხვთისიაშვილი
ნოდარ დუმბაძის სახელობის
მოზარდ მაყურებელთა თეატრის
სამხატვრო ხელმძღვანელი

ତୋଳିକା

ბორჯომის სახალხო თეატრი

„ჩემი შვილი სიმონი“

ბორჯომის თეატრის თანამშრომლები რიწის ტბაზე

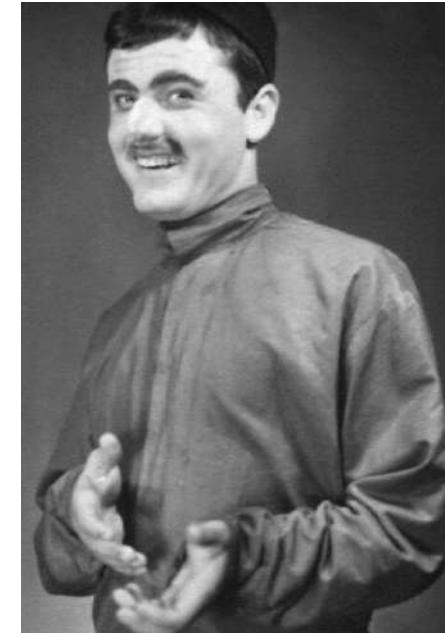

„ჩაუქრობელი ვარსკვლავი“

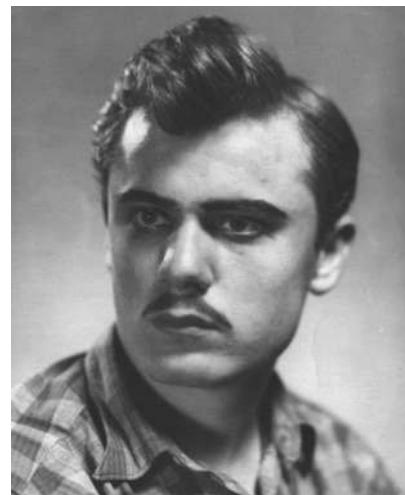
ბორჯომის სახალხო თეატრი

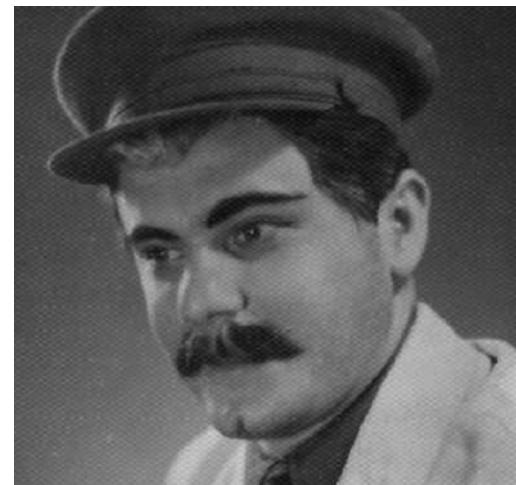
ბორჯომის თეატრის გასტროლი ქალაქ ფოთში

„ხანუმა“

„ვაზის ტირილი“

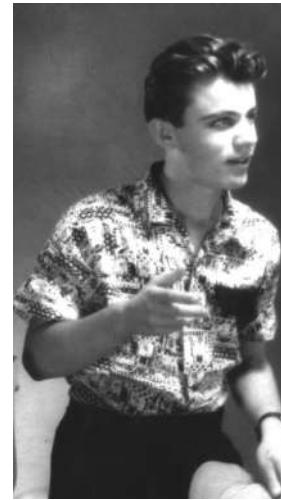

„კოლმეურნის ქორწინება“

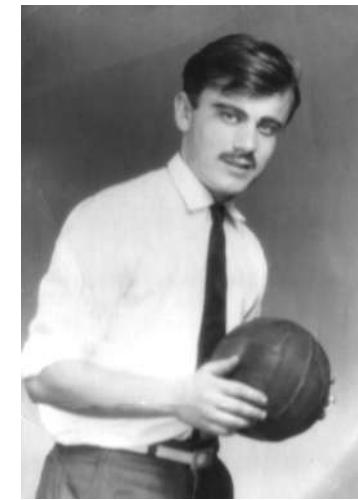
ბორჯომის სახალხო თეატრი

„უკვდავების წყალი“

„ხედი ხიდიდან“

„ერთი დღე აგარაკზე“

ბორჯომის თეატრის თანამშრომლები ფოთის თეატრის თანამშრომლებთან ერთად პალიასტომზე, ბოგვერაძის კუნძულზე

თეატრალური ინსტიტუტი

ალექსანდრე ტოროტაძე, თემურ თავაძე, პავლე ნოზაძე,
ლერი როინიშვილი

„ირინეს ბედნიერება“. მანანა გოდერძიშვილი,
მარინა ვეფხვაძე, პავლე ნოზაძე

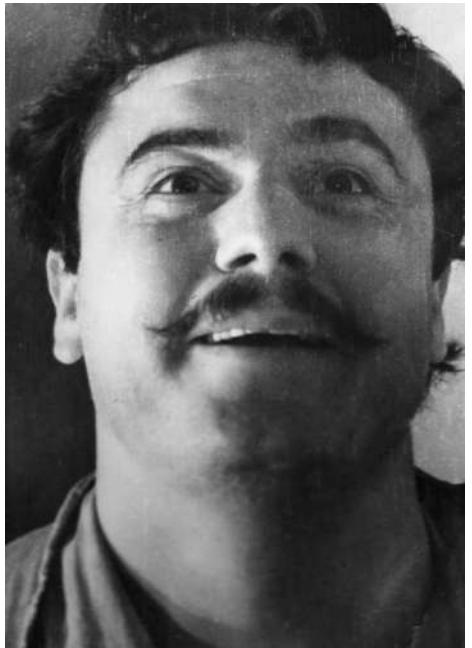

სპექტაკლის „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს“ შემდეგ

პავლე ნოზაძე, იური ფოფხაძე, აკაკი ხიდაშელი

თეატრალური ინსტიტუტი

„ჯერ დაიხოცნენ,
მერე იქორნინეს“

„ირინეს ბედნიერება“

„მამლის ყივილამდე“ ალექსანდრე ტოროტაძე, პავლე ნოზაძე

„უცნაური მისის სევიჯი“. პატარა ვახტანგ ნოზაძესთან ერთად

თეატრალური ინსტიტუტი

„უცნაური მისის სევიჯი“

„მამლის ყივილამდე“ პავლე ნოზაძე, კოპა სამანიშვილი, თამილა გოგიბერიძე, ლევან ლოგუა

კონო ბადრიძე, პავლე ნოზაძე

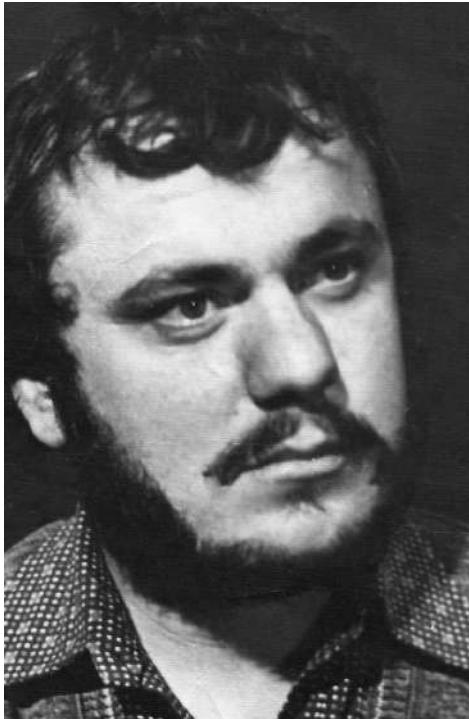
„ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს“ პავლე ნოზაძე, თამილა გოგიბერიძე

მეტეხის თეატრი

სცენები სპექტაკლიდან „ჰამლეტი“

მეტეხის თეატრი

„მოსაწყენი დღეების ქრონიკა“

„ოქროს ნაწილებიანი ეტლი“.
პავლე ნოზაძე, ჯულიეტა ღუდუშაური

„ოქროს ნაწილებიანი ეტლი“

მეტეხის თეატრი

„რამდენიმე ეპიზოდი კომუნისტის ცხოვრებიდან“. სცენები სპექტაკლიდან

მეტეხის თეატრი

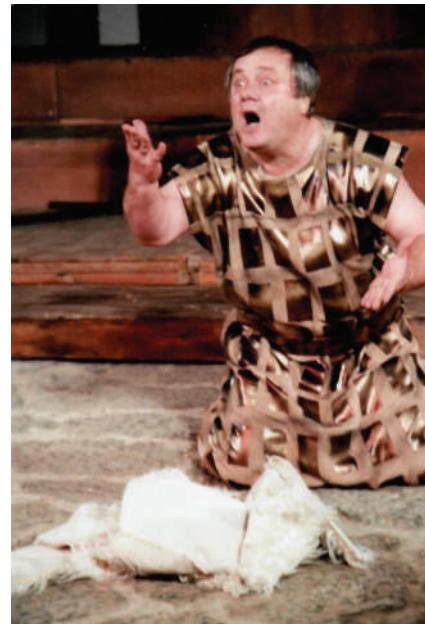

„რამდენიმე ეპიზოდი კომუნისტის ცხოვრებიდან“.
ლერი როინიშვილი, თამაზ ასლამაზიშვილი, გიორგი
თურქიაშვილი, ზაზა ბაწელაშვილი, პავლე ნოზაძე

„რამდენიმე ეპიზოდი კომუნისტის ცხოვრებიდან“

მეტეხის თეატრი

„არგონავტები“

„არგონავტები“ - რეპეტიცია ნინო კვიტატიანი, პავლე ნოზაძე

მეტეხის თეატრი

„დიდრო“ - საკონცერტო
შესრულება გერმანიაში

„დიდრო“ თბილისობაზე

„დიდრო“

მეტეხის თეატრი

„ბალლინჯო“ . პავლე ნოზაძე, გიორგი თურქიაშვილი

„ბალლინჯო“ . თემურ ნაცვლიშვილი, პავლე ნოზაძე,
თამაზ ასლამაზიშვილი, იური ფოფხაძე

„ბალლინჯო“

„ბალლინჯო“ . პავლე ნოზაძე, გიორგი თურქიაშვილი

მეტეხის თეატრი

„გალილეო გალილეი“ - რეპეტიცია

„მამა უბუ“

„უბედურება“

მეტეხის თეატრი

სპექტაკლის
„უბედურება“
შემდეგ

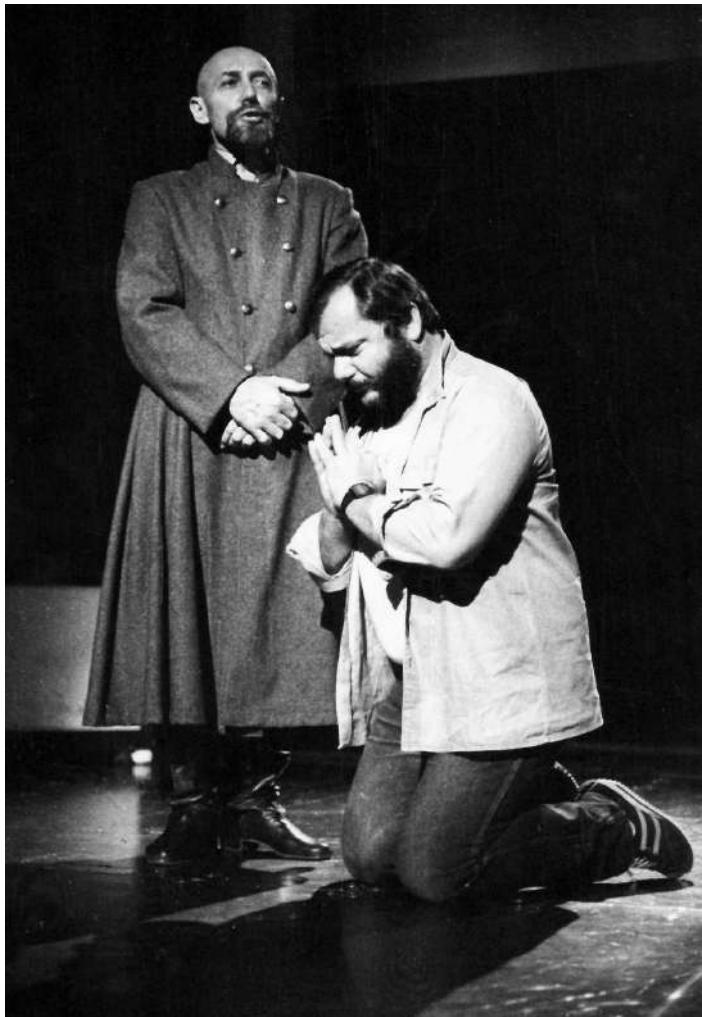

სლავა ნათენაძე,
სანდრო
მრევლიშვილი,
პავლე ნოზაძე
„შვეიცის“
რეპეტიციაზე

სპექტაკლის „შვეიცი“ შემდეგ

მეტეხის თეატრი

„ჭინჭრაქა“ . რეპეტიცია

„ჭინჭრაქა“ . სცენები სპექტაკლიდან

მეტეხის თეატრი

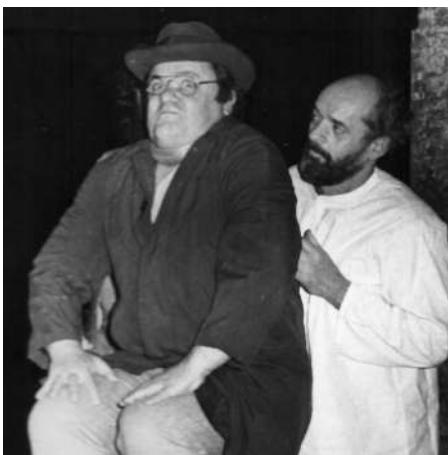
„მდგმურები“. სცენა სპექტაკლიდან

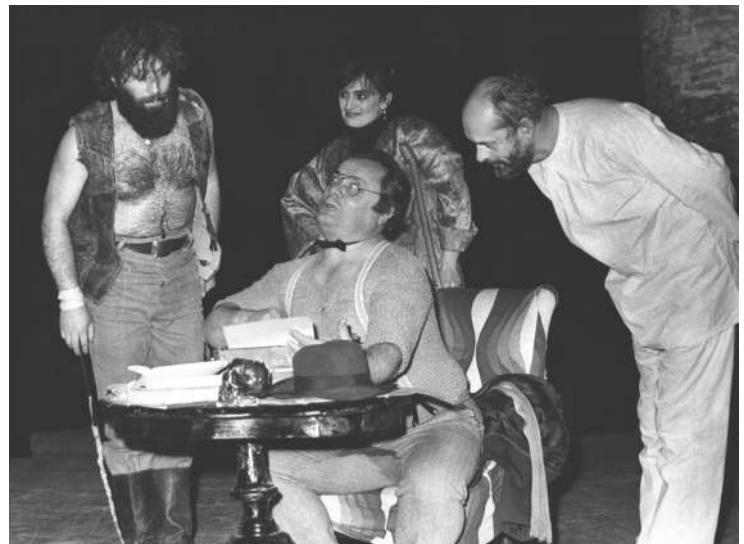
„მდგმურები“.
ვანო ლებანიძე, პავლე ნოზაძე

„მდგმურები“.
პავლე ნოზაძე, მაია იობიძე, მიხეილ გომიაშვილი

„მდგმურები“.
პავლე ნოზაძე,
პიერ ქადაგიშვილი

„მდგმურები“. ვანო ლებანიძე, პავლე ნოზაძე,
პიერ ქადაგიშვილი, მაია იობიძე

მეტეხის თეატრი

„მწუხარე სახის რაინდი“.
პავლე ნოზაძე, ვანო ხორგუაშვილი

„მწუხარე სახის რაინდი“.
თემურ ბიჭიაშვილი, პავლე ნოზაძე

„მწუხარე სახის რაინდი“. სცენები სპექტაკლიდან

მეტეხის თეატრი

„ძალოსნები“. პავლე ნოზაძე, რუსუდან ქვლივიძე

„ძალოსნები“. პავლე ნოზაძე, ლუდმილა ალიმბარაშვილი, ჯულიეტა ლუდუშაური, რუსუდან ქვლივიძე

„ძალოსნები“. პავლე ნოზაძე, ლიუდმილა ალიმბარაშვილი

მეტეხის თეატრი

„გარეთ კარის წინ“. სლავა ნათენაძე, პავლე ნოზაძე ჰერმან ვედეკინგის ავტოგრაფით

მეტეხის თეატრი

„კაცის ტვირთი“

„უფანდუროდ სამღერი“

მეტეხის თეატრი

„შვეიც“. პავლე ნოზაძე, გალინა პატარიძე

„შვეიც“. თენგიზ კოშკაძე, პავლე ნოზაძე

„შვეიც“. ვანო ხორგუაშვილი,
პავლე ნოზაძე

მეტეხის თეატრი

„შვეიცარი“

„შვეიცარი“. ვანო ხორგუაშვილი, პავლე ნოზაძე

„შვეიცარი“. პავლე ნოზაძე, გალინა პატარიძე

„შვეიცარი“. სცენა სპექტაკლიდან

მეტეხის თეატრი

„ლადო კეცხოველი“. თენგიზ კოშკაძე,
თემურ ნაცვლიშვილი, პავლე ნოზაძე,
გოგი ნიკოლაიშვილი, ზურაბ ცინცქილაძე

„შეხვედრები ძველ ფურნეში“

სპექტაკლის „კოლაელ ყრმათა წამება“ შემდეგ

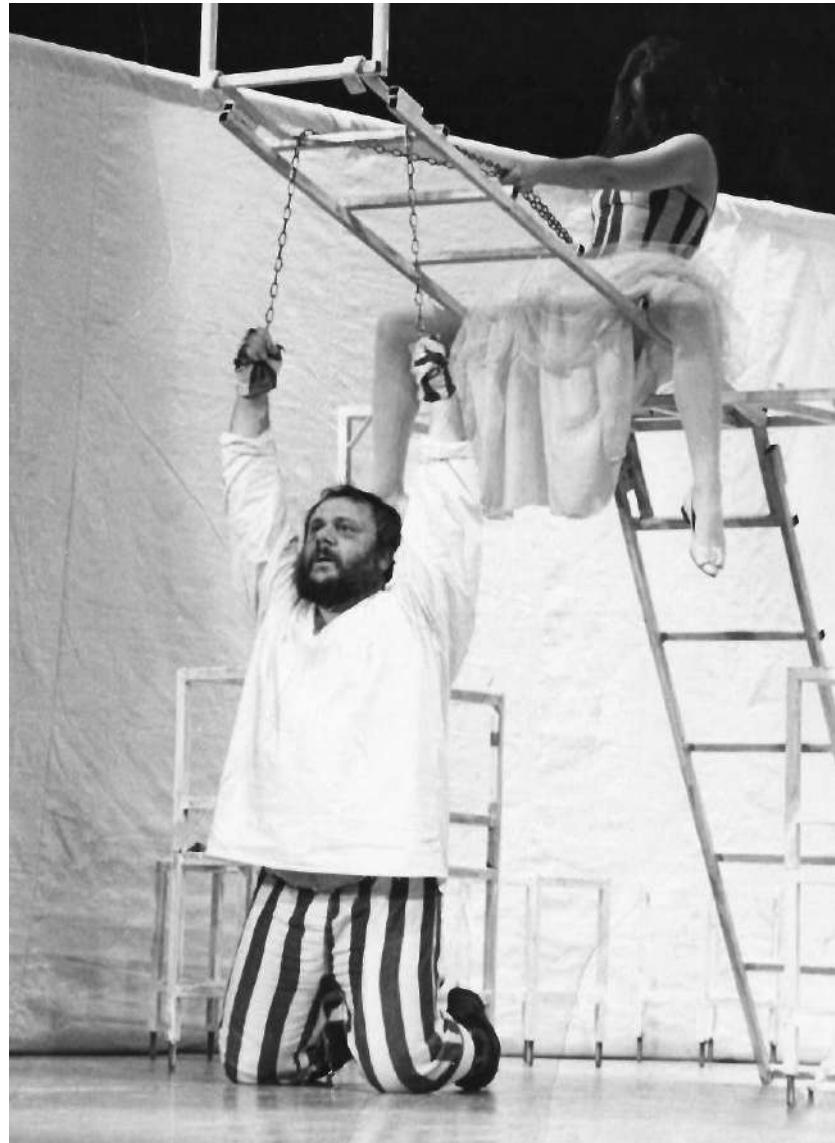
მეტეხის თეატრი

„გზა“. ვანო ხორგუაშვილი, ვანო ლებანიძე, პავლე ნოზაძე,
თემურ ჩხილვაძე

„სიკვდილმისჯილთა თეატრი“. სცენა სპექტაკლიდან

„მარატ სადი“

ქართული ნოველის თეატრი

„საუკუნეს მიღწეული კაცის აღსარება“

„საუკუნეს მიღწეული კაცის აღსარება“ - გორის ბატალიონი

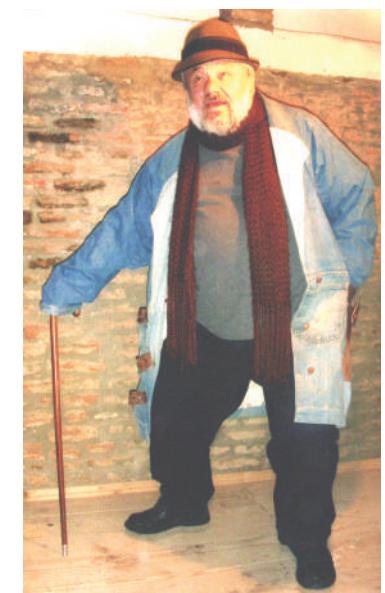
ქართული ნოველის თეატრი

„საუკუნეს მიღწეული კაცის აღსარება“ - სპექტაკლის შემდეგ

„ცრემლები“

ქართული ნოველის თეატრი

სპექტაკლის „ჩემი გოლგოთა“ დასრულების შემდეგ მწერალ რეზო მიშველაძესთან ერთად

ქართული ნოველის თეატრი

სპექტაკლის „ჩემი გოლგოთა“ დასრულების შემდეგ ცხინვალის რეგიონში

ნოველის თეატრის საგასტროლო მოგზაურობისას
ვასილ ძოშენიძესთან ერთად

ინტერვიუ კონფლიქტის ზონაში

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„მე, ბაბუა, დიდრო და ძალლი“.
მამუკა ბოგვერაძე, ლადო მექვაბიშვილი, პავლე ნოზაძე

„მე, ბაბუა, დიდრო და ძალლი“

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„მე, ბაბუა, დიდრო და ძაღლი“

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„კუკარაჩა“

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„ირინეს ბედნიერება“. პავლე ნოზაძე, ვამეს ჯანგიძე

„ირინეს ბედნიერება“. პავლე ნოზაძე, ვამეს ჯანგიძე, დავით ხახიძე,
ნათელა მაჭავარიანი, რეზო თავართქილაძე

„ირინეს ბედნიერება“. პავლე ნოზაძე, მარიამ ჩუხრუკიძე

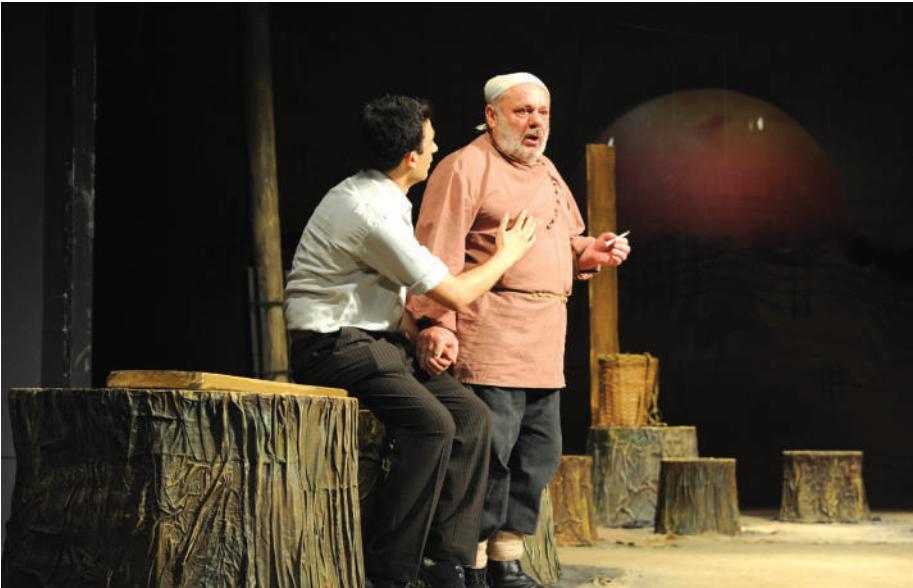
„ირინეს ბედნიერება“. პავლე ნოზაძე, თამარ ჭანუყვაძე

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„ირინეს ბედნიერება“. სიმონეთში დავით კლდიაშვილის სახლ-მუზეუმის ეზოში

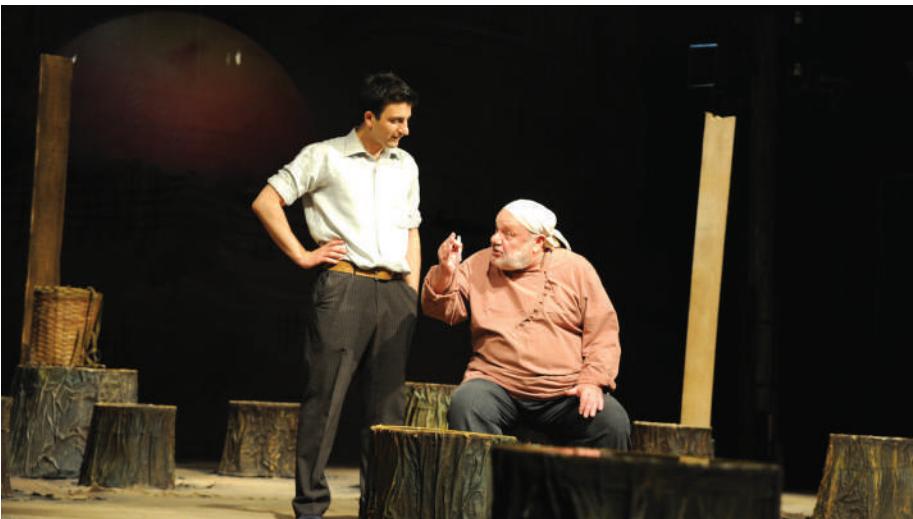
მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„მე ვხედავ მზეს“. ნიკა ფაიქრიძე, პავლე ნოზაძე

„მე ვხედავ მზეს“. სცენა სპექტაკლიდან

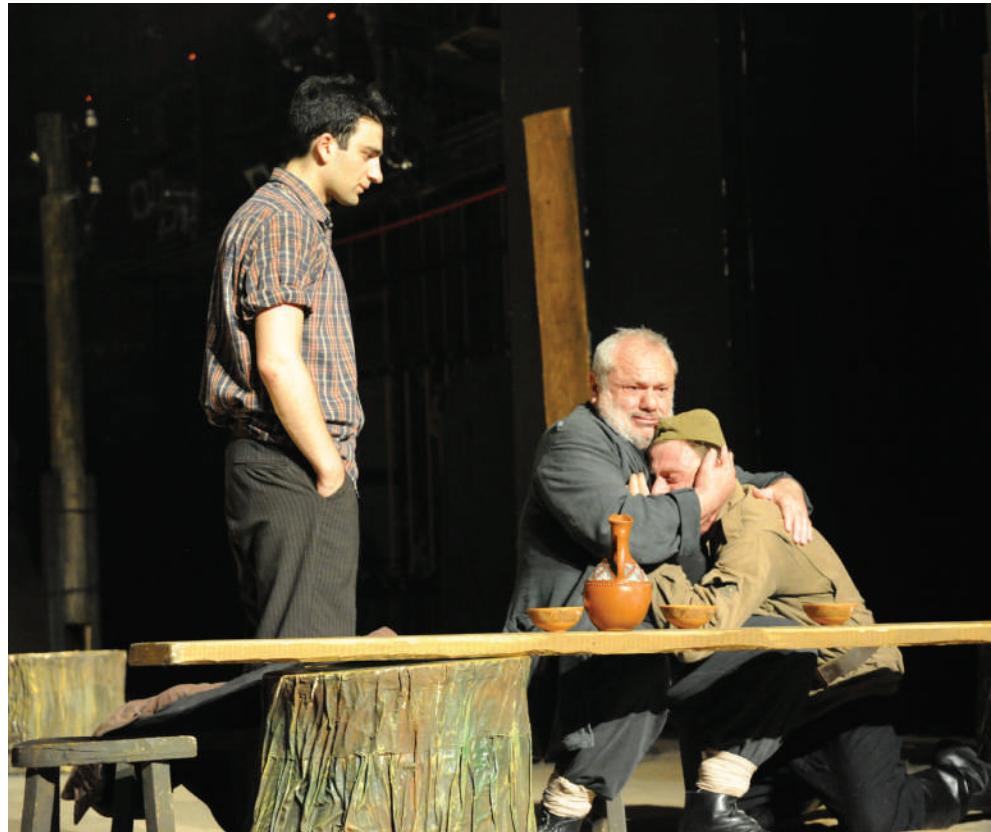

„მე ვხედავ მზეს“. ნიკა ფაიქრიძე, პავლე ნოზაძე

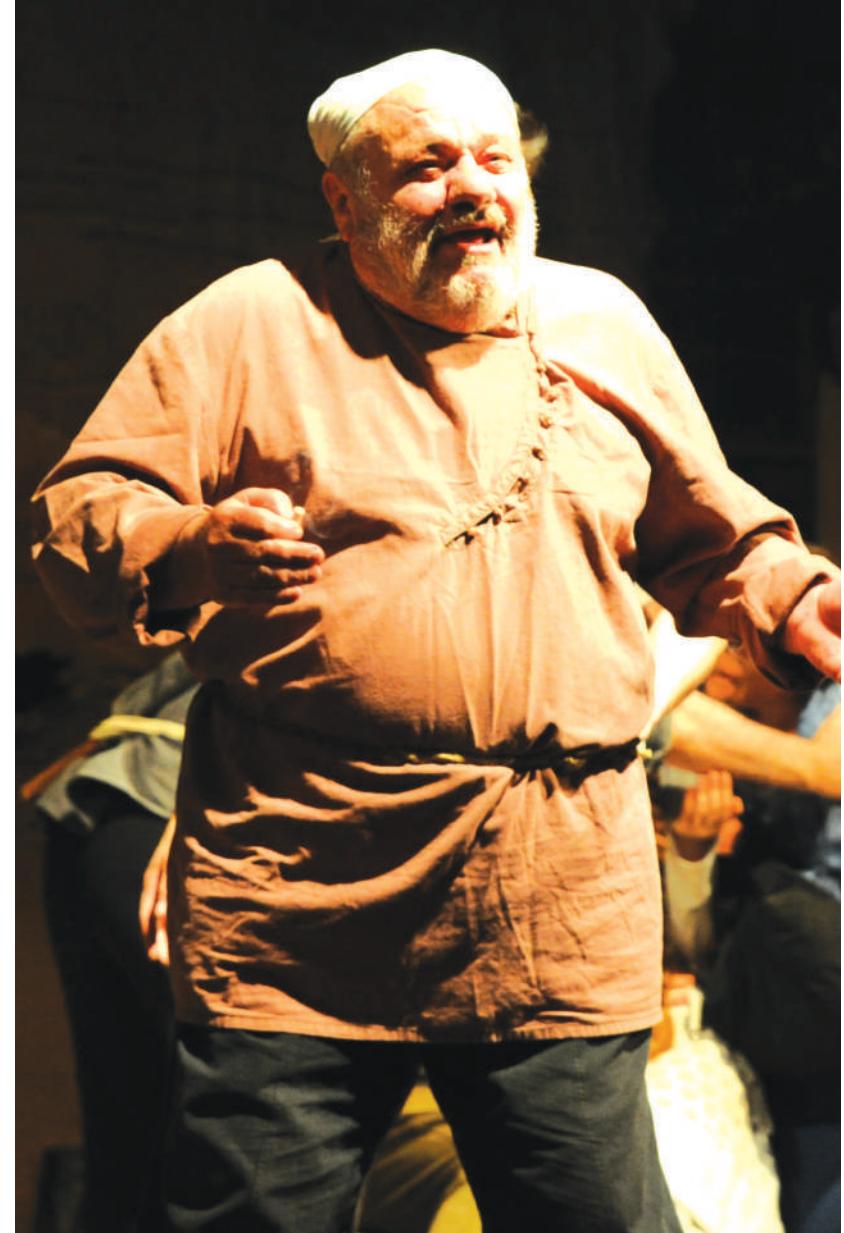

„მე ვხედავ მზეს“. პაატა მხეიძე, პავლე ნოზაძე, ნიკა ფაიქრიძე

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

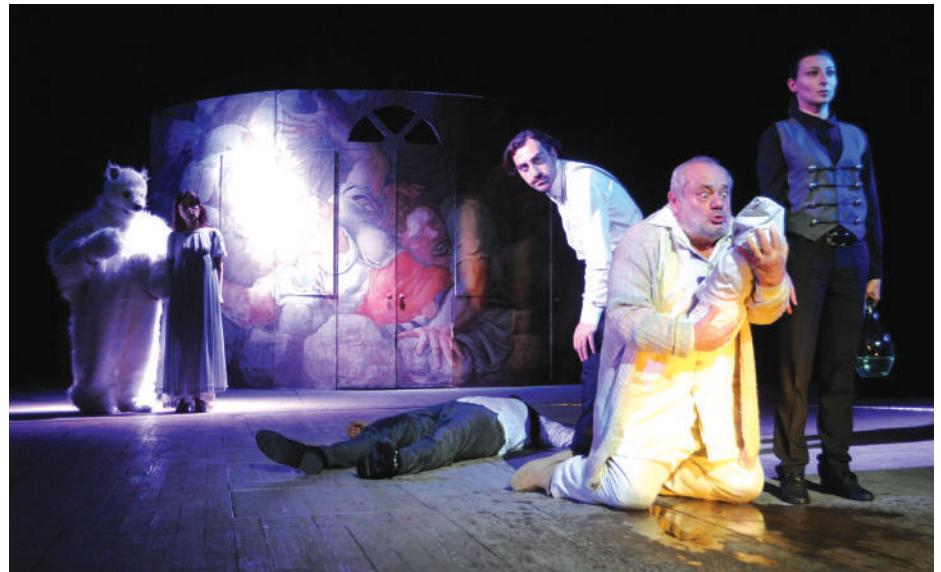
„მე ვხედავ მზეს“. ნიკა ფაიქრიძე, პავლე ნოზაძე, დიმიტრი თარბაია

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„ზამთრის ზღაპარი“. პავლე ნოზაძე, ვამეს ჯანგიძე

„ზამთრის ზღაპარი“. სცენები სპექტაკლიდან

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„ზამთრის ზღაპარი“. რატი გოგუაძე, პავლე ნოზაძე, ანი ზამბახიძე

„ზამთრის ზღაპარი“. პავლე ნოზაძე, თამარ მამულაშვილი

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„არ დამივიწყო“. პავლე ნოზაძე, შალვა ანთელაგა

„არ დამივიწყო“. პავლე ნოზაძე, ვახტანგ ნოზაძე

„არ დამივიწყო“. ვახტანგ ნოზაძე, ნინო ლეჟავა, პავლე ნოზაძე

„არ დამივიწყო“. ირაკლი ხვთისიაშვილი, პავლე ნოზაძე

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

პავლე ნოზაძის საიუბილეო სალამოზე

სპექტაკლის „არ დამივიწყო“ შემდეგ რევაზ მიშველაძესთან და ვახტანგ ნოზაძესთან ერთად

მოზარდ მაყურებელთა თეატრი

„არ დამივიწყო“

კადრი ფილმიდან „დონ კიხოტი“

კადრი ფილმიდან „მეტიჩარა“

„დონ კიხოტი“. სანჩო პანსა – სინჯი

კადრი ფილმიდან „ელისა და რარუს თავგადასავალი“

კადრი ფილმიდან „მეტიჩარა“. ნინო სურგულაძე, პავლე ნოზაძე

კადრი ფილმიდან „დონ კიბოტი“

კადრი ფილმიდან „ელისა და რარუს თავგადასავალი“. მიხეილ ჯოჯუა,
პავლე ნოზაძე, ჰაატა ბარათაშვილი

კადრი ფილმიდან „მეტიჩარა“. პავლე ნოზაძე, თემურ ნაცვლიშვილი

კადრი ფილმიდან „ნეილონის ნაძვის ხე“. პავლე ნოზაძე, ნინო ბრეგვაძე

კადრი ფილმიდან „ნეილონის ნაძვის ხე“. პავლე ნოზაძე

კადრი ფილმიდან „ფარანი ქარში“. პავლე ნოზაძე, გურამ ფირცხალავა

კადრი ფილმიდან „მხიარული რომანი“.
იპოლიტე ხვიჩია, პავლე ნოზაძე

კადრი ფილმიდან „მაისის თოვლი“. რუსუდან ქვლივიძე, პავლე ნოზაძე

კადრი ფილმიდან „მონანიება“. პავლე ნოზაძე, თენგიზ კოშკაძე

კადრი ფილმიდან „რაჭა - ჩემი
სიყვარული“

კადრი ფილმიდან „ჭამა და სექსი“.
ქეთევან კანტიძე, პავლე ნოზაძე, თამილა ლასხიშვილი

კადრი ფილმიდან „ჭამა და სექსი“. პავლე ნოზაძე, ბადრი კაკაბაძე

კადრი ფილმიდან „დონ კიხოტი“. ვახტანგ და პავლე ნოზაძეები

კადრი ფილმიდან „მეტიჩარა“. პავლე ნოზაძე, ნინო ხომასურიძე

კადრი ფილმიდან „ნეილონის ნაძვის ხე“

სარეკლამო კლიპის გადაღებაზე. კარლსონი - პავლე ნოზაძე

სარეკლამო გადაღება

მზადება სარეკლამო კლიპისთვის

ოჯახი
კოლეგანი
ეგვიპტე

სოფიო და ანა ნოზაძეები

62

ზაქარია და პავლე ნოზაძეები

სოფიო და პავლე ნოზაძეები

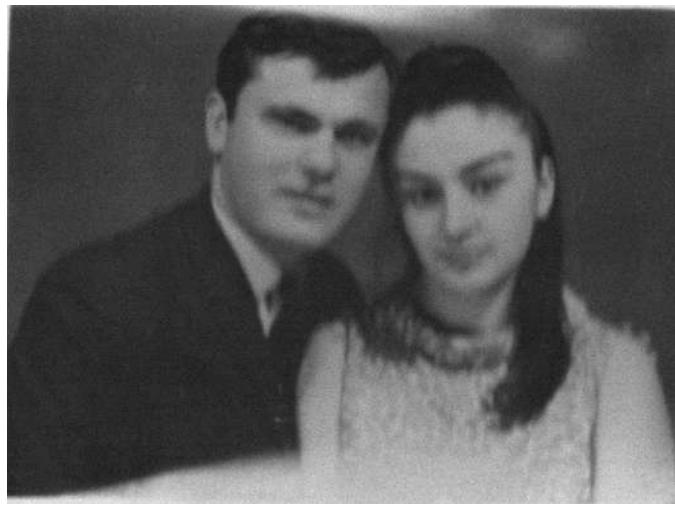
თემურ, სოფიო, ნელი, ზაქარია, პავლე ნოზაძეები, აკაკი, მზიური, უუშუნა გელაშვილები

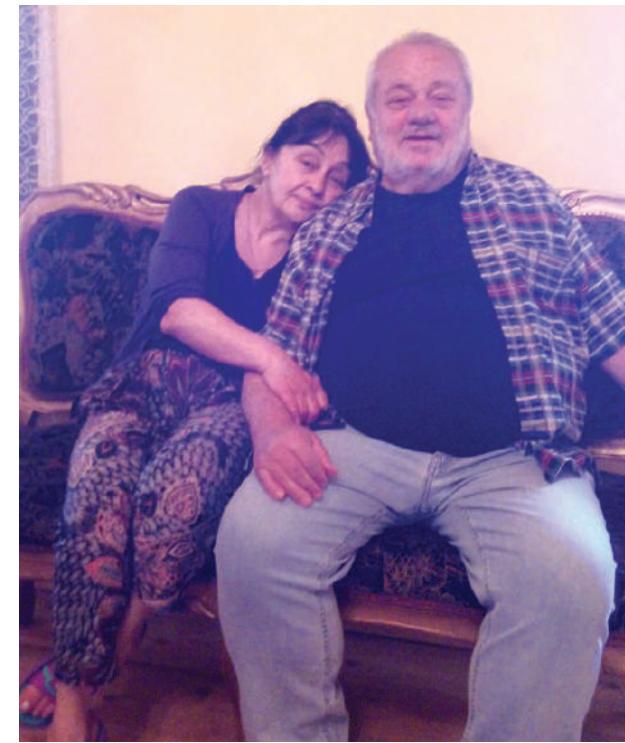
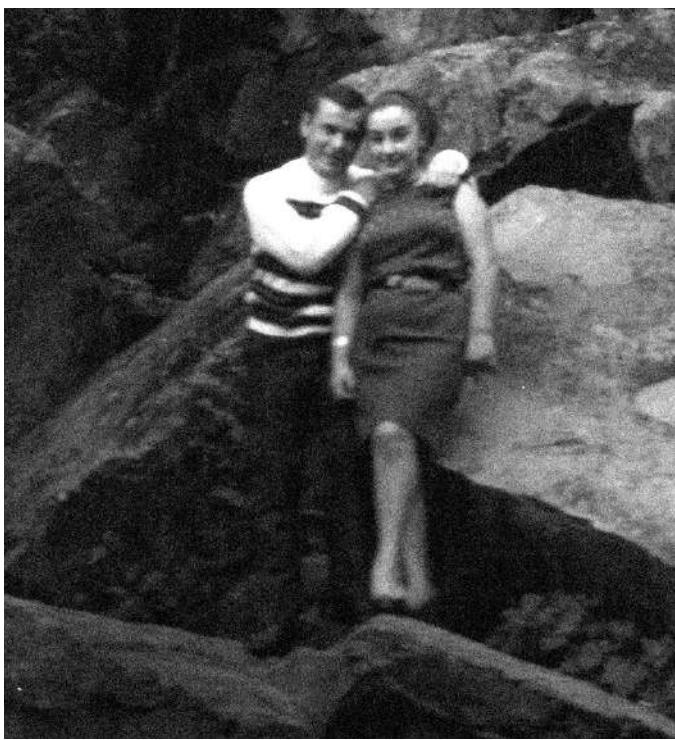
პავლე ნოზაძე (პირველ რიგში მარცხნიდან მეოთხე) ბორჯომის ცეკვის სტუდიაში

შეხვედრა ბორჯომის მეორე საშუალო სკოლის პედაგოლოექტივთან

პავლე ნოზაძე,
მაყვალა გელაშვილი

პავლე და ეკა ნოზაძეები

ვახტანგ და პავლე ნოზაძეები

პავლე, ნელი და თემურ ნოზაძეები

პავლე ნოზაძე, ნელი ნოზაძესთან და მის ოჯახთან ერთად

ლაშა-გიორგი ნოზაძე, მაია ძიძიშვილი, ნიკა,
ვახტანგ და სოფო ნოზაძები

ლაშა-გიორგი ნოზაძე, ლადო მაჭავარიანი, პავლე და ნიკა ნოზაძები

მარჯვნივ პავლე ნოზაძის შვილიშვილი თორნიკე მაჭავარიანი („ჩიხურა“)

სოფო ნოზაძე

ნიკა და პავლე ნოზაძეები

კესო იმნაიშვილი, პავლე ნოზაძე, რუსუდან
იმნაიშვილი

მაია ძიძიშვილი, გახტანგ ნოზაძე

მაია ძიძიშვილი, პავლე ნოზაძე, რუსუდან იმნაიშვილი

პავლე, ნიკა, სოფო ნოზაძეები, თორნიკე მაჭავარიანი

ლაშა-გიორგი, ვახტანგ, პავლე და ნიკა ნოზაძეები

სანდრო მრევლიშვილი, პავლე ნოზაძე, ნოდარ გურაბანიძე

მეტეხის თეატრის გასტროლებზე ვარშავაში

ახმეტელის თეატრის დასი სანდრო ახმეტელის ძეგლთან

პავლე ნოზაძე, ედუარდ შევარდნაძე ღირსების ორდენის
გადაცემისას

პავლე ნოზაძე, გიორგი მარგველაშვილი, ბიძინა ივანიშვილი

პავლე ნოზაძის საპროტესტო პერფორმანსი მოზარდ მაყურებელთა თეატრის წინ 2012 წ.

ნოდარ დუმბაძის სახლ-მუზეუმის გახსნაზე. ცენტრში ნანული დუმბაძე

რამაზ და პავლე ნოზაძეები

სტამბულის მინიციპალური თეატრის დასისა და მეტეხის თეატრის დასის ერთობლივი ფოტო

გასტროლებზე ვარშავაში.
სანდრო მრევლიშვილი, პავლე ნოზაძე, იოსებ ბაკურაძე

გიუნტერ კრემერი, პავლე ნოზაძე

კაზი კავსაძე, პავლე ნოზაძე

თამაზ ქარაული, ლევან კაციაშვილი, კახაბერ ჭოლაძე, ვახტანგ ნოზაძე,
ნიკა კვანტალიანი, პავლე ნოზაძე

ნიკოლოზ ფაიქრიძე, პავლე ნოზაძე, შალვა ანთელავა, ვახტანგ ნოზაძე

საგასტროლო მოგზაურობა ქ.ბათუმში

პავლე ნოზაძე, დიმიტრი ხვთისიაშვილი

საგასტროლო მოგზაურობა ქ. ბორჯომში

პავლე ნოზაძის საიუბილეო საღამოს შემდეგ

ზურა ავსაჯანიშვილი, ვახტანგ ნოზაძე, დიმიტრი ხვთისიაშვილი, ნინო ლეუავა, პავლე ნოზაძე, ნატა არველაძე, ნიკა კვანტალიანი, ზის – ლადო მექვაბიშვილი

პავლე და ვახტანგ ნოზაძეები, ნუგზარ ყურაშვილი

მოზარდ მაყურებელთა თეატრის იუბილეზე

პავლე ნოზაძე, გიორგი გეგეჭყორი წოდება „ამაგდარის“ გადაცემისას

დავით შემოქმედელი, პავლე ნოზაძე უშანგი ჩხეიძის სახელობის პრემიის
გადაცემისას

მაყვალა გონაშვილი, პავლე ნოზაძე, რევაზ მიშველაძე

პავლე ნოზაძის შესრულებული როლები ქართული თეატრის სცენაზე

ბორჯომის სახალხო თეატრი:

ტიმოთე – ავქსენტი ცაგარელი „ხანუმა“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

ერონის იანუსი – თამაზ თეთრაძე „ჩაუქრობელი ვარსკვლავი“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე (მიენიჭა საკავშირო ფესტივალის ლაურეატის წოდება)

ნოდარი – ალექსანდრე სამსონია „ჩემი შვილი სიმონი“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

გიორგი – ცეზარ სოლოდარი „ერთი დღე აგარაკზე“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

ედი – არტურ მილერი „ხედი ხიდიდან“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

თენგო – გიორგი ბერიაშვილი „ვაზის ტირილი“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

ბათუ – აკაკი წერეთელი „გამზრდელი“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

ექიმი – შოთა როსვა „დედა“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

სურენა – ალექსეი მამონოვი „განაჩენი აღარ გასაჩივრდება“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

გიო – აკაკი დევიძე „ცოლი ხუთი წუთით“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

თავადი დადეშქელიანი - პეტრე ემელიანოვი „უკვდავების წყალი“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

ჯამლეტი - პოლიკარპე კაკაბაძე „კოლმეურნის ქორწინება“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

გური – გურამ პატარაია „ნამდვილ გზაზე“ რეჟ. გიორგი ხმალაძე

თეატრალური ინსტიტუტი:

ფილიპე – დავით კლდიაშვილი „ირინეს ბედნიერება“ რეჟ. ალექსანდრე მიქელაძე

ივანიკა – რაფიელ ერისთავი „ჯერ დაიხოცნენ, მერე იქორწინეს“ რეჟ. ნუგზარ ლორთქიფანიძე

ჰანიბალი – ჯონ პატრიკი „უცნაური მისის სევიჯი“ რეჟ. ნუგზარ ლორთქიფანიძე

უგრიკი – ივან ბუკოვჩანი „მამლის ყივილამდე“ რეჟ. ალექსანდრე მიქელაძე

ქურდი – უან ბატისტი მოლიერი „ქურდი“ რეჟ. მარლენ ბესტავაშვილი

ალსაყარი – მუსტაფა კარიმი „მთვარის დაბნელების ღამეს“ რეჟ. ნუგზარ ლორთქიფანიძე

მეტეხის თეატრი:

შვეიცაი – იაროსლავ ჰაშეკი „შვეიცაი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი (მიენიჭა პრემია ჩეხური კლასიკური დრამატურგიის მესამე საერთაშორისო ფესტივალზე მოსკოვში)

სანჩი პანსა – მიგელ დე სერვანტესი „დონ კიხოტი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი (მიენიჭა პრემია თელავის კლასიკური დრამატურგიის ფესტივალზე)

გალილეო – ბერტოლდ ბრეხტი „გალილეო გალილეი“ რეჟ. ლოტარ ტაურტმანი

სადი – პიტერ ვაისი „მარატ სადი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

აქტიორი მეფე, მესაფლავე – უილიამ შექსპირი „ჰამლეტი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

პოლკოვნიკი, მესაფლავე – ვოლფგანგ ბორხერტი „გარეთ, კარის წინ“ რეჟ. ჰერმან ვედეკინდი

ეგნატისი – სტრატოს კარასი „ძალოსნები“ რეჟ. გულსუნდა სიხარულიძე

ანდრეს დე რიბერა – პროსპერ მერიმე „ოქროს ნაწილებიანი ეტლი“ რეჟ. მამუკა არეშიძე

მამა უბუ – ალფრედ უარი „მამა უბუ“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

უუხრაი – ნიკოლაი ოსტროვსკი „როგორ იწრთობოდა ფოლადი“ რეჟ. გოგი ქავთარაძე (მეტეხის თეატრისა და რუსთაველის თეატრის ერთობლივი ნამუშევარი)

სკრიპტინი – ვლადიმერ მაიაკოვსკი „ბაღლინჯი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

სერიოზა – ალექსანდრე ფადეევი „ახალგაზრდა გვარდიის სახელით“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ჩე გევარა – მატი უნტი „ერნესტო ჩე გევარა“ რეჟ. ზურაბ კანდელაკი

პოლკოვნიკი – ფელისიენ მარსო „კვერცხი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

მოსტოდონტე – ეჟენ იონესკო „მარტორქები ორკესტრში“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

დიდრო – ნოდარ დუმბაძე „დიდრო“ რეჟ. ზურაბ კანდელაკი, სანდრო მრევლიშვილი

დევი – გიორგი ნახუცრიშვილი „ჭინჭრაქა“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

გვარდიელი – ვალერიან კანდელაკი „დრო 24 საათი“ რეჟ. დავით ხინიკაძე

გრიშა – თამაზ მეტრეველი „შეხვედრები ძველ ფურნეში“ რეჟ. ნუკრი ჭინჭარაძე

მსახიობი – ავთანდილ ვარსიმაშვილი „ჩემი ცხოვრების გზა სიზმარია“ რეჟ. ავთანდილ ვარსიმაშვილი

სვიმონ შერყეულიძე – რაფიელ ერისთავი „კაცის ტვირთი“ რეჟ. კანდიდ გურგენიძე

გასპარი – ლავრენტი არდაზიანი „სოლომონ ისაკიჩ მეჯღანუაშვილი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ილია, ლომინა – დავით კლდიაშვილი „უბედურება“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ერგაძე – ალექსანდრე ჩხაიძე „ხიდი“ რეჟ. კანდიდ გურგენიძე

ნიკა – ავთანდილ ჩხიკვიშვილი „მოსანყენი დღეების ქრონიკა“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ნოდარი – ავთანდილ ჩხიკვიშვილი „გზა“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

თემური – მამუკა დოლიძე „მდგმურები“ რეჟ. კანდიდ გურგენიძე

კათალიკოსი – სანდრო მრევლიშვილი „განკითხვის დღე“ რეჟ. კანდიდ გურგენიძე

პატიმარი – სანდრო მრევლიშვილი „ლადო კეცხოველი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

კაპიტანი – სანდრო მრევლიშვილი „შეშლილთა ხომალდი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

სიკვდილმისჯილი – სანდრო მრევლიშვილი „სიკვდილმისჯილთა თეატრი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

გოლა, გაბო – სანდრო მრევლიშვილი „მოდი, ვნახოთ ვენახი!“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ბოგანო ბრძენი – სანდრო მრევლიშვილი „კოლაელ ყრმათა წამება“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

გრიგოლი – რევაზ მიშველაძე „უფანდუროდ სამღერი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ბრმა მოხუცი – სანდრო მრევლიშვილი „საბა ხუროთმოძღვარი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ბერი – სანდრო მრევლიშვილი „ყვავილები“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ბერი – ილია ჭავჭავაძე „განდეგილი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

თავადი ბარათაშვილი – სანდრო მრევლიშვილი „ქართლის ცხოვრება“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ამიკუს მეფე, მედეას გამზრდელი – აპოლონიოს როდოსელი „არგონავტები“ (საქართველო – თურქეთის ერთობლივი პროექტი) რეჟ: სანდრო მრევლიშვილი, ა. ჩეთილი

სანდრო ახმეტელი სახელობის თეატრი:

ექიმი, წამყვანი – ჯონ ფულდი „ვირის ჩრდილი“ რეჟ. ცოტნე ნაკაშიძე, ნუგზარ ბაგრატიონი

სულთანი – გურამ ბათიაშვილი „არის ასეთი ქვეყანა“ რეჟ. გოგი ქავთარაძე

თეატრალური სარდაფი:

პოლონიუსი, მესაფლავე – უილიამ შექსპირი „ჰამლეტი“ რეჟ. ლილი იოსელიანი

ცხინვალის ივანე მაჩაბლის სახელობის თეატრი:ნოდარ დუმბაძის სახელობის მოზარდ მაყურებელთა თეატრი:

რევაზ მიშველაძე „ოკუპანტი“ მონოსპექტაკლი

ქართული ნოველის თეატრი:

გრიგოლ ბაქრაძე – რევაზ მიშველაძე „ჩემი გოლგოთა“ რეჟ. ვახტანგ ნოზაძე

მონო სპექტაკლი – პავლე ნოზაძე „15 კლასიკური მონოლოგი“ რეჟ. ვახტანგ ნოზაძე

მონო სპექტაკლი - რევაზ მიშველაძე „ცრემლები“ რეჟ. ლაშა გოგინაშვილი

მონო სპექტაკლი - რევაზ მიშველაძე „საუკუნეს მიღწეული კაცის აღსარება“ (საავტორო სპექტაკლი)

ნოდარ დუმბაძის სახელობის მოზარდ მაყურებელთა თეატრი:

გოჩა კალაძე – რევაზ მიშველაძე „არ დამივიწყო“ რეჟ. დიმიტრი ხვთისიაშვილი

ლუკაია – ნოდარ დუმბაძე, გიგა ლორთქიფანიძე „მე ვხედავ მზეს“ რეჟ. დიმიტრი ხვთისიაშვილი

მწყემსი – უილიამ შექსპირი „ზამთრის ზღაპარი“ რეჟ. დათა თავაძე

ფილიპე – დავით კლდიაშვილი „ირინეს ბედნიერება“ რეჟ. დიმიტრი ხვთისიაშვილი

მოშე – ნოდარ დუმბაძე „კუკარაჩა“ რეჟ. შალვა განერელია, ალადგინა ოთარ ბალათურიამ

მეფე – ჩეხური ზღაპრის მიხედვით „ოქროსთმიანი პრინცესა“ რეჟ. ანატოლი ლობოვი

ჩექმებიანი კატა – შარლ პერო „ჩექმებიანი კატა“ რეჟ. ანატოლი ლობოვი

მეფე – ევგენი შვარცი „თოვლის დედოფალი“ რეჟ. თამარ თუხარელი

დიდრო – ნოდარ დუმბაძე „მე, ბაბუა, დიდრო და ძალლი“ რეჟ. სანდრო მრევლიშვილი

ბატონი – ნოდარ კეკელიძე „იღბლიანი მკითხავი“ რეჟ. ეკატერინე შარიქაძე

პავლე ნოზაძის შესრულებული როლები პიროვილებისა და სარიალებები:

გერონტი – „მეტიჩარა“ რეჟ. ნელი ნენოვა, გენო წულაია

გრიშა ეპრაელი მშიშარა – „ნეილონის ნაძვის ხე“ რეჟ. რევაზ ესაძე

გულო – „ცეცხლთან თამაში“ (სატელევიზიო ფილმი) რეჟ. ალექს ნინუა

მშობელი – „მაისის თოვლი“ რეჟ. ზურაბ ინაშვილი

რაიკომის მდივანი - „ჩინარის მანიფესტი“ რეჟ. თამაზ მესხი (სატელევიზიო თეატრი)

მეფენდრუკე, თავადი – „დონ კიხოტი“ რეჟ. რეზო ჩხეიძე

მეხანძრე – „მონანიება“ რეჟ. თენგიზ აბულაძე

მოჩხუბარი – „მხიარული რომანი“ რეჟ. ლევან ხოტივარი

ქურდი – „ელისა და რარუს თავგადასავალი“ რეჟ. გურამ პეტრიაშვილი

ქარსელაძის მეგობარი – „ფარანი ქარში“ რეჟ. ნოდარ ომიაძე

სიკვდილმისჯილი – „ყველაზე სწრაფები მსოფლიოში“ რეჟ. გია მატარაძე

ექსპერტი კობახიძე – „მტვრის გემო“ რეჟ. დავით ჯანელიძე

ადმინისტრატორი – „დარჩი ჩემთან“ რეჟ. ზაზა ურუშაძე

მწერალი, გრიშა – „არის ასეთი ქვეყანა“ რეჟ. ლევან ანჯაფარიძე

მსაჯული – „ნაფიცი მსაჯულები“ რეჟ. გიორგი ლიფონავა

დამსვენებელი – „ზღვის ავაზაკი“ რეჟ. ნანა მჭედლიძე

კაპიტანი დგებუაძე – „ოპერები“ რეჟ. კობა ცხაკაია

მშობელი – „დანაშაული მოხდა“ რეჟ. ნანა მჭედლიძე

მაღაზის მეპატრონე – „დეტექტივები“ რეჟ. ლაშა ცერიაშვილი

მძლოლი სურამიდან – „ღვინის გზა“ რეჟ. რაიმუნდას ბანიონისი, ალვიდას შლეპიკასი

სერგო – „ბრავო ჯორდანო“ რეჟ. გია კაჭარავა

სასიმამრო – „ჭამა და სექსი“ რეჟ. გიორგი ლიფონავა

ბენქსტონი – „ცხელი ძალი“ რეჟ. ზაზა ურუშაძე

დიმიტრი, გუჯა – „ყავა და ლუდი“ რეჟ. ზაზა ბუაძე

მძლოლი – „ჩემი ცოლის დაქალები“ რეჟ. გიორგი ლიფონავა

ექიმი, ინჟინერი – „შუა ქალაქში“ რეჟ. გოჩა კორხელაური

კაცი – „გოგონა გარეუბნიდან“ რეჟ. დავით გოგიჩაიშვილი, ირაკლი კაკაბაძე